

רוצה הייתי לראות, כותב לי עוד ימים בן 17, איך היית את כותבת מכתב לעצמך? תמכוכה שהטיל בי בדבריו אלה, הזכירה לי את הבדיחה המפורסמת על בעל הזקן והשמירה. אומרת לכם את האמת: אני לא הייתי כותבת.

רתי וגיל העמידה

מה אתם יודעים, הפופולאריות שלי הגיעה גם עד אנשי הסתיו. תארו לכם מה גדולה הייתה הפתעה כאשר קיבלתי את מכתבו של (1047/991):

רתי יקרה וחמומה; ברצוני לקחת שמורה המגוון מכתבך גם לאנשים בגיל העמידה. אציג עצמי בקיצור: שנתי 46, מהן 43 בארץ; השכלתי תיכונית; שואף להתכתב עם גברת או עלמה עד גיל 40 על נושאים הבאים: ספרות, פילוסופיה (רוד, מה זה?), סרטי קולנוע והחיות העולם.

בהיותי מומחה לבולאות מילדותי, יש לי מבחר גדול של בולים מכל ארצות תבל, ומוכן להחליפם תמורת בולי ארצנו, שאותם אני אוסף בכמות בלתי מוגבלת.

רק לא מן הארץ

מעידה על עצמה שהיא נערה חמומה, בת 18 ומשהו, עליוה, ושיש לה המון מעלות ועוד יותר חסרונות. היא רואה צורך לציין שהינה

אמצעי קשר: דואר ישראל. שעת האפס: רגע סרטום סקודה מבצע זי.

הנערה בזבן

אזירת בית חולים, ריח האתר ב' מסדרונותיו, חולים המתאבלים באחיות המטפלות בהם — כל אלה נראים יפים ברומאנים ועל בד הקולנוע. המציאות, כנראה, שונה במקצת. מגיע רגע בו רוצה אחות להיחלץ במקצת מאויר רת המחלות, ולא לשמוע את צל צולם הסרודני של חולים קפריזיים. (991/1050) היתה רוצה לנחן במקצת את חייה במכתבים עליונים שתקבל מ' בחור נחמד שגילו לא יעלה על 24, כי האחות הקטנה שלגו היא רק בת שמונה-עשרה וחצי. על עצמה הספר רק לכותב אליה.

יפה' נבונה ומנתנית

דבר אחד הייתי רוצה להבין, אם יש כאלה הסבורים כי דבר לא יפה הוא לכתוב ולקבל מכתבים אל ומאת רות, מדוע הם עושים זאת, בשם אלוהים? כזה הוא (1051/991), שבימים אלה נעשה סמל בדיומו. בקיצור סלגרי הוא מודיע לי שהינו בחור די יפה, כבן 20, רוצה להתנדע בכתב אל נערה בבת 19. שתהיה יפה, נבונה, ורציז מאד שתהיה מסביבות נתינה.

בשקט או לא, קיבוצניקית

גם השבוע לא נעדרת ההתישבות ה' עובדת. הפעם, הכירו נא את (1052/991)

... הנני קיבוצניקית, וכשעוברת אני עם חברתי ברחובות העיר, מציון כל אדם לעצמו בשקט או בקול רם — 'קיבוצניקית'. אני בת 16, נורא אוהבת

באמת, דני, לא היית צריך להביא את זה...

לכתוב ולקבל מכתבים לשמם. ובכן, אם ימצא איזה בחור בגיל צבא בערך או קצת לפני או אחרי, שירצה להתמודד אתי בהתכתבות לשמה — הריני מציעה את מועמדותי. אגב, שיהיה גם כזה שלא יתבייש לשלוח תמונה, ולא יצפה לפגישה. אפשר לדרוש מכן אדם שני דברים סותרים אלה?

אם את שואלת אותי, אפשר גם אפשר. אך אולי ישנם אחרים הסבורים אחרת.

בעבור גלידה ומפמו

אני צד מעוניין שיצא משהו מ' מודעתם של (1053/991), כי הם הב' טיחו לי בקבוק סמפו וגלידה בכסית, אם יענו. וכיוון שאנו חיים בתקופה בה השוחד הוא אופנה, מרוע אסטה מן המקובל?

ובכן, אלה הם שני צברים שגמרו לפני זמן קצר גימנסיה תל-אביבית, ועל כן הם סבורים שהם יכולים להצטרף על עצמם בסוף מלא (עם מה?) שהם משכילים.

הם, מעידים הם, טיפוסים חיוביים וסימפטיים, בעלי מזג נוח, חובבי קולנוע, ספרות טובה ומוסיקה לריקודים. מובן שציון יקר כזה חבל לבזבז איש על רעהו. על כן, רוצים היו להתכתב עם צמד נערות חמומות בנות 16, 18, תל-אביביות, בעלות חוש הומור, שי תסמנת, בשלב מאוחר יותר, להיפגש אתם.

רגע, אני רוצה לשאול משהו: מותר להחליף את הגלידה באכספרט?

הידון

(סוף מעמוד 3)

דעת-הקהל הערבית, וההבנה הנפשית וה' רעיונית חייבת להיעשות גם לפני המיבצע וגם בשעתו. יהיה צורך לדאוג כי הצבא לא יפגע באוכלוסיה האזרחית, ולהתקין שי פוט צבאי נמרץ ומהיר לכל הפוגע בנפש וברכוש. יהיה צורך להקים מראש גרעין ממסלתי ידיוותי, ולצידו בכל כלי התע' מולה וההסברה.

יתכן שההבנה העיקרית חייבת להיות פנימית: על המדינה להכיר בשותפות של ערביי פלסטין במולדת, לפי שחיל לת ביסוי לעקרון זה במבנה פוליטי בריקיימא. אך אין ספק שקיומה של מדינה כזאת, עם כל הערובות לשיתוף-פעולה יעיל, יקדם בהרבה את סיכויי השלום הסופי במרחב.

רק אחרי שתבורר בעיה זו עד תומה, אפשר יהיה לסכם את הטוב והרע של מיבצע כזה.

חשוב גלוי לעיון: למדינה יהיה מרחביהגנה. שום צבא של מע' צמח ערבית גדולה לא יימצא ב' מרחק של חצי שעת נסיעה מנתני' יה, מירושלים ומתל-אביב. אפשר יהיה לנשום. זהו יתרון גדול.

הרע אולי גלוי פחות למבט השטחי, אך הוא מוחשי מאד. נצחון ישראלי במרוץ על הידון לא יביא את השלום. ההיפך הוא ה' נכון. הוא יחמיר את המלחמה בין העמים. תוצאותיו השליליות:

- הפחד הערבי מפני ישראל והשנאה הערבית כלפיה יגברו פי כמה.
- המעצמה הערבית העיקרית, מצרים, לא תיפגע. הנחלת מפלה לירדן ולעיראק תהפוך את גמאל עבד אל-נאצר למנחיג הבלתי-מעורר של העולם הערבי, מנחיג מסעי-המהר נגד ישראל.

גם המערב וגם הגוש הסובייטי יפ' עילו לחץ גדול על ישראל. מן הסתם יש' לימו עם עובדות מוגברות, אך רק אחרי מאבק פוליטי וכלכלי מר.

כל זה, כמובן, נוסף על מחיר הדם ו' ההרס.

יתכן שאפשר יהיה להקחות את העוקץ ולצעוד צעד גדול קדימה אם תהיה לצמרת הישראלית התבונה והכוח הסנימי (שלא היו לה אחרי הסיכוב הראשון) לנצל את רגע הנצחון כדי להציע לעולם הערבי שלום נדיב ומכובד, תוך נכונות פרויקט-לכל ל' ויתורים ותוך מניעת כל השמלת כבוד הצד השני. אולם שאלה גדולה היא אם יש ב' ישראל אדם בעל שיעור-הקומה הדרוש כדי לעשות זאת ברע של שכרון-הנצחון ה' ראשון.

אז אותו יום מר, כשגקרעה הארץ

לגורים ונפתח הפצע השותת-דם הוק' רא בגול, חולמים רבים מאתנו על הרעג הגדול בו יתאחו הקרעים ותוחזר שלמות המולדת.

משך שבע שנות רשלנות ואדישות מ' מארת לא עשתה הנהגת ישראל דבר כדי להגשים מטרה זו הגשמה של אמת — בדרך של שלום הנושא חובו פתרון סופי. לא רדפנו אחרי הבעיה. עתה רדפתה הבעיה אחרינו.

המיבצע המוצע עתה לא יביא פתרון זה. במקרה הטוב ביותר יהיה רעה שבחכה — מעשה נחי פו, בלתי-מוכן מבחינה נפשית ר' מדינית, מעשה שכל מטרות להקי' דים פני רעה גדולה עוד יותר, מיבצע שלא ירפא פצעים אלא יפתח פצעים חדשים.

איני רוצה הפעם להביע את דעתי ה' אישית על פתרון הבעיה ששמה ירדן, ועל אפשרויות המלחמה השלום. עשיתי זאת כמה פעמים במדור זה בחודשים האחרונים. דומני שחשוב יותר ברע זה להבהיר את הבעיות האוביקטיביות הכרוכות כיום ב' מלחמה, כדי שלא התקבל החלטה באופן עיוור, מתוך שיקולים חלקיים ומחמת ה' רגשות השעה החולפת.

אריה שאג — מי לא יירא? מלחמה בשער — מי לא יחזרו?

רדיו

גלים קצרים

על קצה המזג — זהו השם שבוחר יצחק שמעוני לתוכנית הבידור החדשה, שתשודר (אם ירצו השם והתקציב) החל מן החודש הבא. תוכנית זאת, שתמשך 45 דקות, תשודר אחת לחודש, עם שידור חוזר כעבור שבועיים, ותהיה למעשה מעין חידוש של ינשופים וחיוכים. בכל תוכנית יבוצעו ארבעה פיזמונים חדשים, שייכתבו במיוחד למען על קצה המזג, וכן תכלול התוכנית מערכונים מקוריים. שארית הזמן תנוצל ל' דברי קשר, למשחקים ולחידונים. הוזמנו להשתתף בתוכנית: המלחנים מאיר (האיט) שבקיר) הרניק, ויוחנן (לפעמים) זראי, וכ' חבר המערכונים יהודה פרדיס. מרט מאלף: הנהלת קול ישראל העניקה לתוכנית החדשה תקציב של 3000 ל"י. התוכנית תימשך כל עוד יספיק התקציב, אומרת הנהלה, "מה יהיה אחר-כך — אין לדעת"...

בידור מן הכפר — זה שמה של תוכ' נית בידור נוספת שתערוך במשותף על-ידי שמואל רוזן ויצחק שמעוני ותשודר גם היא חודשית החל מן החודש הבא. הדברים החובבים מן הקיבוצים, המושבים והכפרים יפגינו בה את יכולתם. התוכנית הראשונה תוקלט בקיבוץ משמר-העמק, בהשתתפות אמני הסביבה כולה.

מה נשמע

תוכניות אלה, מתוך שידורי השבוע הבא. עשויות להיות מעניינות:

● פנים קמנים (יום ד' 9.30): קול ישראל) — יצחק שמעוני מגיש את המציית הקומדיה המוסיקאלית האמריקאית חיאנקים האזורים, שתחברה בידי זוג הפיזיונומאי המלחנים ריצ'ארד אולר וג'רי רוס, שהם גם מחברי משחק הפינימה. כוכבת הקר מדיה — ג'ון ורדון. מאחר שעלילת המחזה מספרת על שחקן כדורבסס נלהב המוכר את נשמתו לשטן כדי לזכות במשחק, קרא שמעוני לתוכנית בשם פאוסט על מנרש האספורט.

● צליליתון (יום ד' 10.30): קול ישראל) — ביקורת והקלטות מתוך הקומדיה המוסיקאלית משחק הפינימה בתיאטרון דו' רה"י יעמדו במרכז התוכנית, שתכלול גם שיחה על הקומפוזיטור אנטון ברוקר ו' עצות טכניות לבעלי גרמוסונים היי-פידליטי.

● בניחותא (יום ו' 8.10): קול יש' ראל) — כמה סיפורים קצרים מתוך ספרו של קארל צאסק משני הכיטים גם חז, המספרים על שוטרים וגנבים בהומור וב' המצאות מפתיעות, ישודרו בעיבודו ובימויו של מיכאל אוהר.

● בימות וברים (שבת; 1): קול ישראל) — סקירת מאורעות הבידור תכלול: פתיחת העונה בתזמורת הפילהארמונית ה' ישראלית, ראיון עם הסנטרן-האורח מארי א'נמחם סילאר, הופעת הרקודים האחים ניקולאס במלון ד', לעולם לא מאוחר בתי אטרוני אהל, הוא חזק בשדות בתיאטרון הקאסרי ומשחק הפינימה בתיאטרון דו'רתי מ'.

● המסך עולה (יום ב' 8): קול יש' ראל) — סיפורו של ארנסט האמינגווי חייזר קצרני והמאוסרטים של מר פראנסס מייקומבר מספר על איש עסקים אמריקאי קטן שיצא לציד בג'ונגל האפריקאי כשהוא מלא רגשי נחיתות כלפי כל הסובבים אותו, ונגאל לבסוף כשגורה על-ידי אשתו כאלו בטעות. יואל זילברג יביים את עיבודו של עמק פרי.

במטרות העבודה

ממאין חוזיר לא יפתח את חמקט בשעת שידור התוכניות תבואת, המאיימות לחסבים אותו בגלי-שיעמום:

● במטרות העבודה (יום ב' 7.20): קול ישראל) — במסגרת תוכנית מפורסמת זאת תשודר הפעם כתבה על עובדי-לילה, המבטיחה לנסוך על המאזן אחירה ללית אמיתית של שינה עמוקה.

● משקיה ובניביתתה (יום ג' 7.35): קול ישראל) — תוכנית התעמולה של משרד-האוצר תעסוק הפעם בהספה ללימוד מקצוע. כמה מעובדי קול ישראל ייטיבו לעשות, אם יטו אונן ויבינו מה חשוב היה שילמדו את מקצועם. תוכנית זו נמד נית לא על התוכניות המשעממות, אלא על התוכניות המרגזות.